

Lá Thu

Theo lẽ tuôn hoàn, năm nào cũng có bốn mùa , chuyển dần từ nóng sang lạnh , rồi lại trở lại từ lạnh sang nóng, có lẽ đó dường thích hợp với những chuyển động đổi thay , tạo hoá đã ban cho ta những khoảnh thời gian chen giữa hai thái cực, mà người đời chọn cho hai cái tên Xuân và Thu , rồi cũng vì hai cái tên đó mà lòng người cứ mãi vùn vượn dao động . nhưng hơn cả, Thu vùn gieo vào lòng nhân thế những nỗi buồn nhẹ nhàng man mác, không biết từ títt trời đổi thay, từ những tiếng lá lao xao lay động vào nhau trong cơn gió nhẹ, từ những sắc lá đổi màu lộn lộn , cũng có thế lập hình như những chiếc lá khô lìa cành, bay lượn đong đưa trước gió, là người đa sầu đa cảm , làm sao tránh khỏi những rung động cảm xúc, những nỗi xa cách , biệt ly, những mặt mát lại hiện trở lại trong ánh mắt xa xăm thẫn thờ. Lâu lắm rồi, trong những vần thơ, còn nói :

“ Một lá Ngô đông rơi

Cố thiên hạ biết Thu đến ... ”

Quê là hơi quá, chốn trôn gian nhộn nhịp , chớ có những tâm hồn nghệ sĩ

lãng mạn mới dành thì giờ ngắm hoa tươi nhìn lá rụng, hân hăng đi mà

quên đi chuyện thế sự.

Một lần thơ thẩn ngời đời nong lên bên bờ giồng suối, nhìn những

chiếc lá muôn màu, đua rượt nhau miệt mài trên giồng nước quanh

co, lúc trôi lên lúc hợp xuống, từng chùng như bị cuốn hút mất đi.

Nhưng chợt thấy , bên bờ suối, cũng có những chiếc lá gập duyên,

trôi giạt vào bên bờ suối, “Đến bờ kia “ thảnh thơi nằm phơi nắng Thu

xen cùng những tảng đá rêu phong, thoát khỏi trăn luyến

Còn trong cõi nhân gian sinh tử vô thường, nếu vượt qua được giồng

đời phiến nào, là đến được chốn thảnh thơi , an nhiên tự tại ./.

Thu tịch lý hoài

“ Tội mùa Thu nhớ nhà “ thơ Lý Bạch, cụ Trần Đà dịch

Lạnh lòng gió vượt bờ thu,

Hồn quê theo gió như vù vù bay.

Chạy dài dãy núi liền mây,

Nước trôi trôi mãi có ngày vơi chẳng?

Đám mây vút mịt xa chùng,

Đứt tằm khúc ruột dưới vừng trăng soi.

Cỏ thơm đẹp mướt thôi rồi,

Áo may mặc rét giục người móc sa!

Giọt mơ rơi giọt Ngân hà,

Sao thưa lác đác tinh ra khắp trời.

Đoái thương nước cũ ngậm ngùi,

Khóc thương giọt lệ lau chùi để ai?

Năm nay, 2020 là một năm lắm nỗi đau thương trên cõi trần gian, vốn dĩ đã mang nhiều gian truân nhọc nhằn. Theo ngày tháng, Thu sang đã gần một tháng rồi, trần gian như chưa sẵn sàng đón rước nàng Thu trở lại với chúng ta. Tiếc trời chưa hạ giấm cơn nóng nực của mùa hè “ lovely summer” của bà thị trường Seattle, vốn chưa nghe tiếng lá vàng bay lượn lao sao trong từng cơn gió, vốn chưa thấy lá khô chạy đua từng cơn trên hè phố. Hay nàng Thu còn e dè chuyện cảm cúm lạnh nắng, hay quên mang theo khẩu trang, phải trở lại lấy mang theo cho hợp thời trang chốn trần thế. Vượt lên trên, lặng nhìn chuyện thế gian, dọc ngang khó mà phân biệt , đúng sai khó lường, lắm lạc trong chốn thức tình. Mê lắm che khuất nhân tình, tôi tìm không biết đường ra lối vào. Tranh cãi chuyện hơn thua nhứt thời. Mờ mịt, nỗi trôi trong những cảm xúc vô minh. Nhưng rồi cùng với sự chuyển động không ngừng của vũ trụ, mọi chuyện đều phải đổi thay trong từng phút giây, không một điều gì tồn tại mãi mãi trong chốn vô thường.

Ao Thu

Tóc tr▯ng xoã ê ch▯

S▯u đời dài lê thê

Gương trong mà mù mịt

Sương Thu che l▯i v▯

(thơ Lý Bạch)
